

DEMOKRASİ MÜCADELESİ PARLAMENTOYA HAPSEDİLEMEZ

Demokrasi, belli sürelerde, Türkiye’de dört yılda bir, Genel seçimlere gidilmesinden ve aldıkları oy miktarlarına göre siyasal partilerin yasama ve yürütme organlarını oluşturmasından ibaret değildir. Demokratik rejimin ulusal çıkarlara ve geniş halk kitlelerinin çıkar ve yararına işleyebilmesi için ilerici, demokratik güçlerin, işçi emekçi halk kitlelerinin, ülke kamuoyunun ülke sorunları, hükümet politikası üzerindeki görüşlerini, çeşitli isteklerini güçlü bir biçimde dile getirmeleri, baskı ve etkilerini meclis ve hükümet üzerinde duyurmaları gerekir. Demokratik özgürlüklerin gerekçesi ve işlevi budur. Türkiye’de demokrasinin bu yanı gereğince, yeterince işlememektedir. Oysa bugün, Türkiye’nin içine düşürüldüğü dış ve iç politika çıkmazı ve ekonomik açmazı durumunda ve faşizmin günden güne tırmanışı karşısında demokrasinin bu yanının işletilmesi en ivedi, ihmal edilmez şart haline gelmiştir.

Türkiye İşçi Partisi aylarca önce MC’nin iktidardan düşürülmesinin güncel ivedi görev olduğunu kamuoyuna duyurmuş ve ondan sonra da her vesile ile bu çağrısını tekrarlamıştır. 12 Ekim seçimleri vesilesiyle bu yönde faaliyet göstermiştir. Bu çağrımızın siyasal ve siyaset dışı demokratik çevrelerce benimsendiğini ve girişimler yapıldığını memnurlukla gözlemliyoruz. Günün şartlarında bu girişimleri, MC’yi iktidardan düşürme mücadelesini daha da güçlendirmek, hızlandırmak gerekiyor. Parlamento aritmetiğinde görülen durum bu gereği daha da ön plana çıkarıyor, en ivedi olarak başarılması gereken iş haline getiriyor.

MC’nin iktidardan düşürülmesi için parlamento içi olanakların sonuna kadar kullanılması gerekir. Bu yapılmalıdır. Bunu da daha önce belirttik. Ama bununla yetinilemez. Parlamento dışı demokratik mekanizma, kamuoyu, demokratik güçler, işçi emekçi kitleler harekete geçirilmeli, etkileri duyurulmalıdır. Demokratik rejimin işlemesinin genel gereği ötesinde, günün özel şartları bunu ayrıca zorunlu kılmaktadır. Birincisi, parlamento aritmetiği oturmuş değildir. Yüzen, akışkan oylar vardır ve bu oyları kendi tarafına çekmekte MC koalisyonu daha becerikli görünmektedir. Parlamento dışı muhalefetin gücünün -kamuoyunun, demokratik örgüt ve güçlerin ve halk kitlelerinin karşı çıkışının, direnişinin- ortaya çıkarılması bu yüzen oyların doğrultusunu değiştirebilir. İkincisi ve daha önemlisi, MC hükümeti parlamento aritmetiğini kendi lehine çevirmeyi başarsa da, kamuoyunun, kitlelerin direnişi karşısında istifa etmek durumunda kalabilir. Batılı demokrasilerde bu çok görülen bir durumdur, Türkiye’de de bu durum gerçekleştirilebilir. Demirel de bunu bilmektedir. 15 Ocak’ta yaptığı bir konuşmasında şöyle dediği basında çıkmıştır: “Kamuoyunda çalkantı artarsa, başka çare kalmazsa, hükümet istifa ettiği takdirde genel seçimlere gideriz.”

İşte, MC iktidarı, Demirel’in de sözünü ettiği bu duruma getirilmeli, parlamento aritmetiği ile düşürülemezse, istifa etmek zorunluluğuyla karşı karşıya bırakılmalıdır.

Kısacası, parlamento içi muhalefet, parlamento dışı muhalefetten kopuk düşünülemez. Kopukmuş gibi düşünülür, parlamento dışı muhalefeti, kamuoyu direnişini ve kitlesel hareketleri oluşturmak ihmal edilirse, sadece parlamento aritmetiği hesapları ve taktikleriyle bir sonuç alınamaz. Kaldı ki, kitle tabanını, kitlesel hareketleri ihmal eden hiç bir “sol” muhalefet -sol’luğunun niteliği ve ölçüsü her ne olursa olsun- muhalefetine güçlü, etkin olamaz.

Parlamento içi mücadele de sadece MC’yi iktidardan düşürecek oyları sağlama-ya yönelik olarak düşünülmemeli, Meclis içi oy hesaplarına inhisar ettirilmemelidir. Daha önce de belirttiğimiz gibi, Meclis, MC’nin içyüzünün somutta tüm ayrıntılarıyla açığa çıkarıldığı, ülke kamuoyu önünde sergilendiği bir forum olmalıdır. Meclis çalışmaları kamuoyunu aydınlatacak MC’ye karşı parlamento dışı muhalefeti oluşturmak ve güçlendirmeye yönelik olmalıdır. Ve parlamento dışı muhalefet demokratik hak ve özgürlükleri kullandırma yoluyla harekete geçirilmelidir. Türkiye İşçi Partisi’nin parlamenter faaliyet, mücadele anlayışı budur.

Yalnızca, ilk ağızda MC’yi iktidardan düşürmek için değil, daha genel ve temel bir olgu olan açık faşizme doğru gidişi durdurmak için de parlamento dışı örgütsel, kitlesel demokratik mücadele şarttır. Türkiye İşçi Partisi bu anlayış içinde “MC iktidardan düşürülmelidir” kampanyasını açmıştır.

Demokratik kitle hareketleri, mücadeleleriyle, anarşik, goşist eylemler birbirine karıştırılmamalıdır. MC iktidarı ve çevreleri bilerek, kasitle bu ikisini birbirine karıştırmakta, kendi deyimleriyle “son Türk devleti”ne yönelik bir tehlike havası yaratma, Cumhuriyeti tehlikede gösterme çabasını ısrarla sürdürmektedirler. Ve yarattıkları bu hayali tehlikenin sorumluluğunu muhalefete yüklemektedirler. Bu suçlamalardan kurtulmak için ve “faşizme pirim vermemek” gerekçesiyle, parlamento dışı demokratik mücadeleden kaçınmak, kitlesel hareketlere karşı bir tutuma girmek, MC’nin, gericilerin, faşistlerin oyununa gelmektir, onların ekmeğine yağ sürmektir.

Parti, bu gibi hareketlere katılmakla kalmayıp, yapılan miting, yürüyüş veya toplantıların düzenli ve olumlu biçimde gerçekleştirilmesinde kendi inisiyatifiyle, davranışlarıyla yardımcı olacaktır. Burada, tüm ilerici, demokratik, yurtsever güçleri ve örgütleri özel olarak MC’yi iktidardan düşürme, faşizmi önleme ve genel olarak toplumu demokratikleştirme mücadelesinde güçlerini, etkinliklerini artırmaya çağırıyoruz.

Yürüyüş, Sayı 47, 2 Mart 1976